

İletişim Kazaları

— esin · 20 Şubat 2012

Kişisel alanlarımızın kalmadığı bir dönemde yaşıyoruz. Özgürlüğümü kaybetmeye başladığımı bu ülkeye ilk geldiğim günlerde anladım... Daha yeni tanıştığınız insan size "biraz kilo verseniz çok yakışacak", "bu kadar yüksek sesle müzik dinlerseniz kulaklarınız da bozulur", "aaa siz çiçek bakımını bilmiyor musunuz, evinizde hiç mi çiçek yok" diyebiliyor. Neden söylüyorsunuz bunları?... Çünkü karşınızdakinin kusuruna odaklanıyorsunuz. Hiç kusur bulamıyorsanız bunu araştırmaktan hiç vazgeçmiyorsunuz. "Siz öyle görüldüğüne bakmayın, o şurdan gelme, ya da sonradan görme..." tablet kelimeleriniz her daim hazır... Saldırıları savunmalar, imalar kinayeler ve hatta alaycılığı adet edinenler... Trafik birbirine girmiş... İletişim kazaları !

"Konuşma ehliyeti" olsaydı çoğu insan susturulma cezası alırdı herhalde.

Komşuluklarımız da, arkadaşlıklarımız da eskisi gibi değil. "O var ya akşama kadar temizlik yapar, hasta!..." "her gün dışarı çıkıp nereye gidiyor ki acaba"... "kocası böyle böyle yapmış ama o da böyle böyle demiş"... Dedikodu yapmıyorsunuz değil mi... Sadece olanı söylüyorsunuz... ne demekse... Olanı söylerseniz dedikodu, olmayanı söylerseniz iftiradır zaten! Peki ne yapıyorsunuz?... Dobrasınız! En çok övündüğünüz şey bu... "Arkasından konuşmam ben dobrayım yüzüne söylerim"... Çatır çatır kırarım kalbini, hiç bakmam üzülmüş kırılmış... Dost acı söyler... Dost ama herhangi biri değil! Size başkasının alanına böyle hunharca girme hakkını kimse vermedi. Siz çalılıyorsunuz. Kimsenin kendi içindeki benliğine ulaşmasına, kendi gibi olmasına izin vermiyorsunuz. Anlamak istediniz ama kusur bulmak için... İzinsiz, hadsiz sorular sordunuz... çizgileri aştınız.

Farklı bir bakış açısını hatırlatmak istiyorum. İnsanların iyi taraflarını görmeye alıştırın kendinizi. Hiçbir şey bulamıyorsanız bu sizin hatanızdır!

Empati ile başlayan, "hal dili" ile süren daha derin, daha seviyeli daha anlamlı, kayda değer dostluklar olsun ya da bence hiç görüşmeyelim.